

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Inițiativă legislativă privind modificarea art.160), alin (2), din Legea 571/2003 în vigoare din anul 2007, prin adăugarea după lit.a) și b) a unei noi litere, lit.c) în OUG nr.109/2009, de modificare a Legii nr.571/2003.

Expunere de motive

1) Situația de fapt și baza legală:

Potrivit prevederilor art.160), alin (2), lit.b), din Legea 571/2003 în vigoare din anul 2007 făcută să aplice măsuri de simplificare în cazul "bunurilor și/sau serviciilor livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare de faliment declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă." Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este că atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA în România (art. 153), alin.(1). Astfel potrivit **măsurilor de simplificare** furnizorul aflat în stare de faliment emitea o factură fără să aplice TVA, beneficiarul având obligativitatea ca la primirea facturii să înregistreze taxa în Decontul de TVA atât ca și taxă colectată cât și dedusă și să nu facă plata TVA către furnizor.

Începând cu 1 ianuarie 2008 s-a extins aplicarea măsurilor de simplificare în ceea ce privește plata TVA. Dacă până la 1 ianuarie 2008 se aplicau obligatoriu măsurile de simplificare pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare de faliment, declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă, de la 1 ianuarie 2008, conform art.160) din Codul Fiscal, ele se aplică pentru "bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis **procedura de insolvență**, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul", dacă atât furnizorul, cât și beneficiarul sunt înregistrați în scopuri de TVA.

Drept urmare, măsurile de simplificare sau „taxarea inversă” prevăzute în Codul Fiscal se aplicau și în cazul societăților la care s-a deschis procedura insolvenței. De la 1 ianuarie 2010, potrivit OUG nr.109/2009 privind modificarea și completarea Codului Fiscal 2010 au fost eliminate cu desăvârșire măsurile de simplificare pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare de insolvență fiind astfel excluse măsurile de simplificare și în cazul persoanelor aflate în stare de faliment.

2) Comentarii și argumentare

a) Argumentarea autorităților potrivit mass-media

Reprezentanții ANAF au afirmat faptul că, în urma evaluărilor făcute, a rezultat că facilitatea acordată persoanelor aflate în insolvență permite exploatarea ilicită și sustragerea de la plata TVA a societăților comerciale, în condițiile în care, în majoritatea cazurilor, beneficiarul final al acestui tip de tranzacții este o firmă-fantomă.

„În perioada martie-iulie 2009, s-a constatat că această procedură s-a extins foarte mult, mai ales în cazul comercializării produselor energetice. Este vorba despre companii care achiziționează astfel de produse, benzină, motorină (de la firme în insolvență, care vând fără TVA), și le livrează către terți, fără înregistrarea pe factură a taxării inverse a TVA. În plus, multe dintre companii întrețin acest circuit, prin practicarea de adaosuri comerciale mai mici”.

Firmele aflate în insolvență cumpărau și vindeau bunuri sau servicii fără TVA. Astfel, pentru livrarea de bunuri și prestarea de servicii, societățile comerciale pentru care creditorii au deschis procedura de insolvență au fost obligați să emită facturi numai prin aplicarea măsurilor de simplificare, potrivit prevederilor art. 160) din Codul fiscal.

b) Argumente în favoarea reintroducerii măsurilor de simplificare în cazul procedurii de faliment:

3) Scopul în sine al procedurii de faliment:

Procedura falimentului este o procedură concursuală, colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din Registrul în care este înmatriculat.

Prin însăși definiția sa, procedura de faliment presupune o **activitate redusă** în vederea lichidării activelor societății aflate în faliment pentru acoperirea datoriilor. Într-o astfel de situație numărul de tranzacții în cadrul cărora se aplică măsurile de simplificare nu este unul mare dar mai ales nu este unul privitor la extinderea activității economice a societății aflate în faliment. Astfel, măsurile de simplificare nu vin să ajute la "dezvoltarea" societății aflate în faliment ci să ajute la o finalizare mai rapidă a procedurii de faliment.

În contextul crizei financiare una din problemele cu care se confruntă managerii firmelor este asigurarea fluxurilor de trezorerie.

Cumpărătorul este nevoit să facă un efort considerabil cu finanțarea TVA, chiar dacă se recuperează prin mecanismul deducerii.

În fapt, cumpărătorul **prefinanțează în exces TVA** având în vedere că baza de impozitare este mare fiind vorba de clădiri, terenuri, utilaje în cele mai frecvente cazuri. Prefinanțarea și rambursarea TVA aduce dificultăți atât pentru firme cât și pentru autoritățile fiscale, blocaje financiare și dificultăți în rambursare.

Pe rolul instanțelor se află nenumărate litigii cu fiscul având ca obiect rambursările de TVA.

În cazul contestațiilor la procesele verbale de control de cele mai multe ori contestația nu se soluționează ci se dispune un nou control.

Neexistând instanțe specializate, când nu există expertiză contabilă judiciară se trimite cazul spre rejudecare.

4) *Principiul neutralității TVA și accelerarea procedurii de faliment:*

Din perspectiva TVA măsurile de simplificare presupun o înregistrare a TVA atât ca și taxă colectată cât și deductibilă eliminând astfel un flux de numerar.

Din perspectiva bugetului de stat efectul ar trebui însă să fie unul neutru deoarece în cazul unei operațiuni în cadrul căreia nu se aplică măsurile de simplificare furnizorul este obligat să colecteze TVA, iar beneficiarul are dreptul să deducă TVA-ul respectiv. În mod automat efectul la nivelul bugetului este 0.

Putem spune astfel că indiferent dacă se aplică măsurile de simplificare sau nu, din perspectiva bugetului de stat în final efectul este unul neutru. La nivelul unei firme aflate în faliment aplicarea măsurilor de simplificare duce la o valorificare mai rapidă a activelor, respectiv la o achitare mai rapidă a datoriilor. Într-o astfel de situație procedura de faliment este considerabil redusă ca și întindere în timp.

Într-o perioadă în care numărul de firme intrate în procedura de faliment este din ce în ce mai mare în contextul crizei economice, considerăm oportună menținerea măsurilor de simplificare în vederea finalizării mai rapide a acestor proceduri. Prelungirea procedurii de faliment ca urmare a imposibilității valorificării în timp util a activelor și respectiv a achitării datoriilor duce la costuri mai mari pentru persoanele aflate într-o astfel de situație.

Un argument economic important este că disponibilitățile bănești ale managerului firmei sunt folosite în desfășurarea afacerii al cărei scop este generarea de venituri care vor fi impozabile, realizarea investițiilor care generează venituri impozabile în viitor.

5) *Verificare și responsabilitate*

Procedura falimentului fiind o procedură concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului este condusă și supravegheată de organele care aplică procedura, fiind evitate situațiile de evaziune fiscală care probabil au dus la eliminarea măsurii de simplificare.

Alte argumente:

- dacă la firmele care desfășoară activități obligația se naște la emiterea facturii, exigibilitatea în 25 a lunii următoare, indiferent dacă a fost încasată sau nu, la debitorii în faliment chiar dacă este exigibilă, taxa nu poate fi plătită decât la încasarea efectivă;
- nu s-au adus îmbunătățiri sistemului de rambursare;
- nu s-a renunțat la controalele anticipate;
- termenul legal de rambursare de 45 de zile nu se respectă;
- statul este creditat de mediul privat;
- firmele au nevoie de lichidități pentru dezvoltarea activității
- suprapuneri în verificarea contribuabililor
- interpretarea diferită a legislației fiscale
- deși există prevedere în Codul Fiscal pentru dobânzi la sumele de rambursat de 0,1%, în practică nu se aplică

Inițiator,
Dep. Mircea GROSARU
Grupul parlamentar al Minorităților Naționale

mpoz

